

Univerzitet u Sarajevu
Prirodno-matematički fakultet
Teoriska kompjuterska nauka

Seminarski rad
Image Halftoning (polutoniranje slike)

Student: Penjić Safet

Septembar, 2009

Sadržaj

<u>I Uvod</u>	4
1.1 Postavka i važnost problema	5
1.2 Konstantni prag	5
1.2.1 Problem broj 1	7
1.3 Binarizacija slučajnim šumom	8
1.3.1 Problem broj 2	9
1.4 Zadatak za vježbu	10
<u>II Određeno zamučivanje (Ordered dither)</u>	11
2.1 Prikaz pomoću grozda tački (<i>Clustered dot screens</i>)	12
2.1.1 Problem broj 3	15
2.2 Prikaz pomoću raspršivanja tački (<i>Dispersed dot screens</i>)	20
2.2.1 Problem broj 4	22
2.3 Zadatak za vježbu	24
<u>III Greška širenja (Error diffusion)</u>	
3.1 Floyd Steinberg error diffusion	25
3.1.2 Problem broj 5	27
3.2 Zadatak za vježbu	29
Literatura	30

I Uvod

Halftoning (polutoniranje) je korisna tehnika za digitalnu obradu slike i predstavlja proces pretvaranja sive slike u binarnu sliku. Proces polutoniranja se zahtjeva u mnogim današnjim elektronskim aplikacijama kao što su faksimil (FAX), elektronsko skeniranje i kopiranje, lasersko printanje i slično.

Monitor na svojoj slici piksel sa vrijednošću 255 prikazuje bijelo, piksel sa vrijednošću 0 prikazuje crno, a ostale vrijednosti između 0 i 255 su nijanse od bijele prema crnoj boji, tako da npr. piksel sa vrijednošću 127 predstavlja neku prosječnu sivu boju.

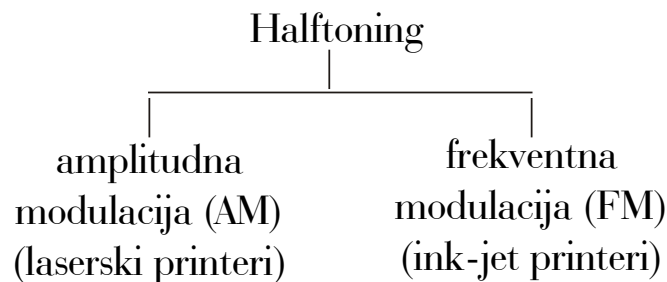

Inkjet printeri (ili skeneri i faks aparati) koji imaju samo crni ketrič mogu odštampati samo crnu boju, a ako ne odštampaju ništa ostaje bijela boja papira. Ovi uređaji nijanse sive boje štampaju tako da crne tačke postavljaju na malom razmaku. Svjetlija područja imaju postavljene crne tačke na većem razmaku od tamnijih područje gdje su ove tačke zbijene.

Halftoning je metoda za kreiranje iluzije neprekidne izlazne nijanse na binarnom uređaju.

Imamo dva različita modela za Halftoning:

1. halftoning pomoću amplitudne modulacije (AM)
2. halftoning pomoću frekventne modulacije (FM)

Halftoning pomoću amplitudne modulacije podešavaju veličinu izlazne tačke i koriste ih uglavnom laserski štampači.

Halftoning pomoću frekventne modulacije koriste Inkjet štampači i izlazne tačke kod ovog modela su iste veličine. Tamnija područja se predstavljaju tako da se štampa više ovih tački, dok za svjetlija područje se koristi manja količina (manja frekvencija) tački.

Metode za proizvodnju različitih halftoninga:

1. tačkaste operacije (odnose se na prikaz)
 - prikaz pomoću grozda tački (cluster dot screening) (primjer AM)
 - prikaz pomoću disperzije tački (disperze dot screening) (primjer FM)
2. lokalno susjedske operacije
 - greška širenja (error diffusion) (primjer FM)
3. iteracijska strategija
 - direktno binarno traženje (direct binary search – Analoui, Allebach - 1992)

Prednosti tačkastih operacija je taj što su brze, dok je kvalitet slike malo lošiji.

Ovaj seminarski će pokriti tehnike polutoniranja poznate kao *constant threshold* (konstantni prag), *random noise binarization* (binarizacija slučajnim šumom), *ordered dithering* (određeno zamučivanje), *cluster dot screening* (prikaz pomoću grozda tački), *disperze dot screening* (prikaz pomoću raspršivanja tački) i *error diffusion* (greška širenja). Sve problemi će biti urađene u MatLabu.

1.1 Postavka i važnost problema

Pretpostavimo da trebamo isprintati ili skenirati sliku visokog kvaliteta (siva slika ili u boji). Tada postoji mnogo tački koje treba obraditi. Recimo da imamo sliku veličine A4 formata 210×297 mm tj 8,27×11,69" (inča) rezolucije 600 dpi (tački po inču). To znači da imamo sliku veličine 4962×7014 piksela, što je slika koja sadrži 34 803 468 piksela (34 Mpiksela).

Cilj je isprintati ili skenirati sliku veličine A4 formata u što kraćem vremenskom roku, npr jedna stranica po jednoj sekundi.

Recimo da želimo isprintati nešto u boji. Imamo četiri boje CMYK i za svaku od ovih boja imamo 8 bita (1 bajt)(256 nijansi) po boji. 34 Mpiksela × 4 B = 136 MB bi imali po jednoj stranici. Koliko vremena treba printeru da isprinta samo jednu stranicu, da ne spominjemo dokument koji ima stotinu stranica. Koliko je krajnji korisnik zadovoljan ako za isprintanu jednu stranicu treba čekati više od jedne minute.

Recimo da želimo kopirati nešto u boji. Postavke su slične kao u prethodnoj priči samo umjesto 4 boje imamo tri (RGB). 34 MB × 3 = 102 MB po jednoj stranici. Koliko vremena treba kopir aparatu da kopira samo jednu stranicu. Koliko je krajnji korisnik zadovoljan ako na kopiju jedne stranice treba čekati više od 15 sekundi. Da li bi se takvi kopir aparati uopšte prodavali?

Printanje, skeniranje i kopiranje nije lako. Poredimo ga sa videom. Trenutni standardi su:

- SDTV: 480i (NTSC, 720×480 podjeljeno u dva polja po 240-linija),
- SDTV: 576i (PAL, 720×576 podjeljeno u dva polja po 288-linija),
- EDTV: 480p (NTSC, 720×480),
- EDTV: 576p (PAL, 720×576),
- HDTV: 720p (1280×720),
- HDTV: 1080i (1920×1080 podjeljeno u dva polja po 540-linija),
- HDTV: 1080p (1920×1080 progressive scan)

Standardni EDTV sa NTSC sistemom ima rezoluciju od 720×480 piksela i 30 slika u sekundi.

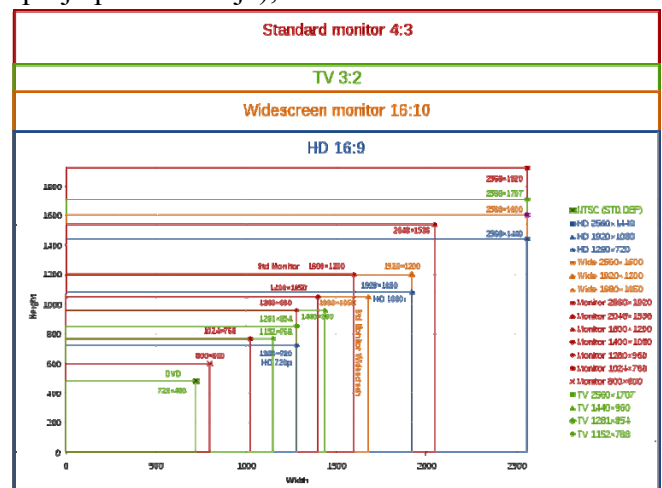
720×480=345 600 piksela

345600 piksela * 3 boje (RGB) = 1 036 800 piksela

1 036 800 piksela * 30 slika = 31 104 000 bita po sekundi = 31 MB/sek (nekompresovano).

Nekompresovnom NTSC videu visokog kvaliteta potrebno je 31 MB/sek dok podacima koji izlaze iz kopir aparata treba 102 MB/sek.

Sivoj slici veličine A4 formata rezolucije 600 dpi treba 34 MB, dok binarnoj slici veličine A4 formata treba oko 4 MB.

Slika 1: Izgled omjera i rezolucija

1.2 Konstantni prag

8-bitna jednobojna slika dozvoljava 256 različitih sivih nivoa. Čak i većina današnjih mobitela dozvoljavaju prikaz ovakvih slika. Međutim neki izlazni uređaji štampaju ili prikazuju slike sa mnogo manje boja. U ovom slučaju sive slike trebaju se pretvoriti u binarne slike, kod kojih su pikseli samo crni ili bijeli.

Najjednostavniji način pretvaranja u binarnu sliku je bazirana na *pragu*, tj dva nivoa (jedan bit) kvantizaciji. Neka je $f(i, j)$ siva slika, i $b(i, j)$ odgovarajuća binarna slika bazirana na pragu. Za dati prag T binarna slika se izračuna pomoću formule:

$$b(i, j) = \begin{cases} 255, & \text{ako je } X(i, j) > T \\ 0, & \text{u suprotnom} \end{cases} \quad (1)$$

Figura 1 prikazuju primjer konverzije sive slike u binarnu sliku koristeći konstantni prag, gdje smo za prag uzeli $T = 127$.

(a) Originalna siva slika

Figura 1:

(b) Binarna slika napravljena pomoću konstantnog praga

U slikama na Figuri 1 može se vidjeti da binarne slike nisu "osjenčene" ispravno - dobijeni artefekat je poznat pod imenom *netačno ocrtavanje (false contouring)*. Netačno ocrtavanje se pojavljuje kad je kvantizacija niska, kao u u jedan-kvantizaciji, zato što greška kvantizacije zavisi o ulaznom signalu. Prema tome ako smanjimo ovisnost signala o greški kvantizacije, vizuelna vrijednost binarne slike će biti poboljšana.

1.2.1 Problem broj 1

Učitati RGB sliku i koristiti MatLab za prikaz učitane slike. Pretvoriti učitano sliku u sivu sliku. Napisati funkciju koja će učitano sliku pretvoriti u binarnu tehnikom Konstantnog praga, koristeći za prag $T = 127$. Prikazati i isprintati rezultat u zaseban fajl.

Napisati i funkciju koja će izračunati grešku srednje vrijednosti kvadratnog korijena (root mean square error - RMSE), koja je definisana sa:

$$\text{RMSE} = \sqrt{\frac{1}{NM} \sum_{i,j} \{f(i,j) - b(i,j)\}^2} \quad (2)$$

gdje je NM ukupan broj piksela na svakoj slici, $f(i,j)$ originalna slika i $b(i,j)$ binarna slika. Ispisati RMSE poslije kvantizacije date slici.

Rješenje:

U fajl `tresholding.m` ćemo napisati funkciju `tresholding` koja sivu sliku pretvara u binarnu pomoću tehnike konstantnog praga.

`tresholding.m`:

```
function [ tslika ] = tresholding( cbslika )
%%=====
%% TRESHOLDING konvertuje crnobijelu u
binarnu sliku
%% pomocu ktehnik konstantnog praga
%% Objašnjenje: function [ tslika ] =
TRESHOLDING( cbslika )
%% cbslika = ulazna crnobijela slika
%% tslika = izlazna binarna slika
%% =====
tslika=cbslika;
[visina, sirina]=size(cbslika);
for i=1:1:visina
    for j=1:1:sirina
        if tslika(i,j) > 127
            tslika(i,j)=255;
        else
            tslika(i,j)=0;
        end
    end
end
end

>> slika=imread('p0018.tif');
>> figure; imshow(slika); axis image;

>> cbslika=rgb2gray(slika);
>> figure; imshow(cbslika); axis image;
>> imwrite(cbslika,'p0018_cb.tif','tif');

>> kpslika=tresholding(cbslika);
>> figure; imshow(kpslika); axis image;
```


Slika 2:

(a)

originalna
RGB slika

(b)

siva slika
dobijena uz
pomoć
ugrađene
funkcije
`rgb2gray`

(c)

binarna
funkcija
dobijena uz
pomoć naše
funkcije
`tresholding`


```
>> imwrite(kpslika,'p0018_t.tif','tif');
```

U fajl rmse.m ćemo napisati funkciju koja računa grešku srednju vrijednosti kvadratnog korijena.

rmse.m:

```
function [ rezultat ] = rmse(sslika, bslika)
%%=====
%% RMSE računa srednju grešku kvadratnog korijena
%% koja je definisana pomoću formule
%% sqrt((1/MN)*sum{f(i, j)-b(i, j)}^2)
%% Objašnjenje: function [ rezultat ] = RMSE(sslika, bslika)
%% sslika = crnobijela slika
%% bslika = binarna slika
%% rezultat = srednja greška kvadratnog korijena
%% =====
[visina, sirina]=size(sslika);
rezultat = 0;

for i=1:1:visina
    for j=1:1:sirina
        a=double(sslika(i,j));
        b=double(bslika(i,j));
        rezultat = rezultat +(a-b)^2;
    end
end

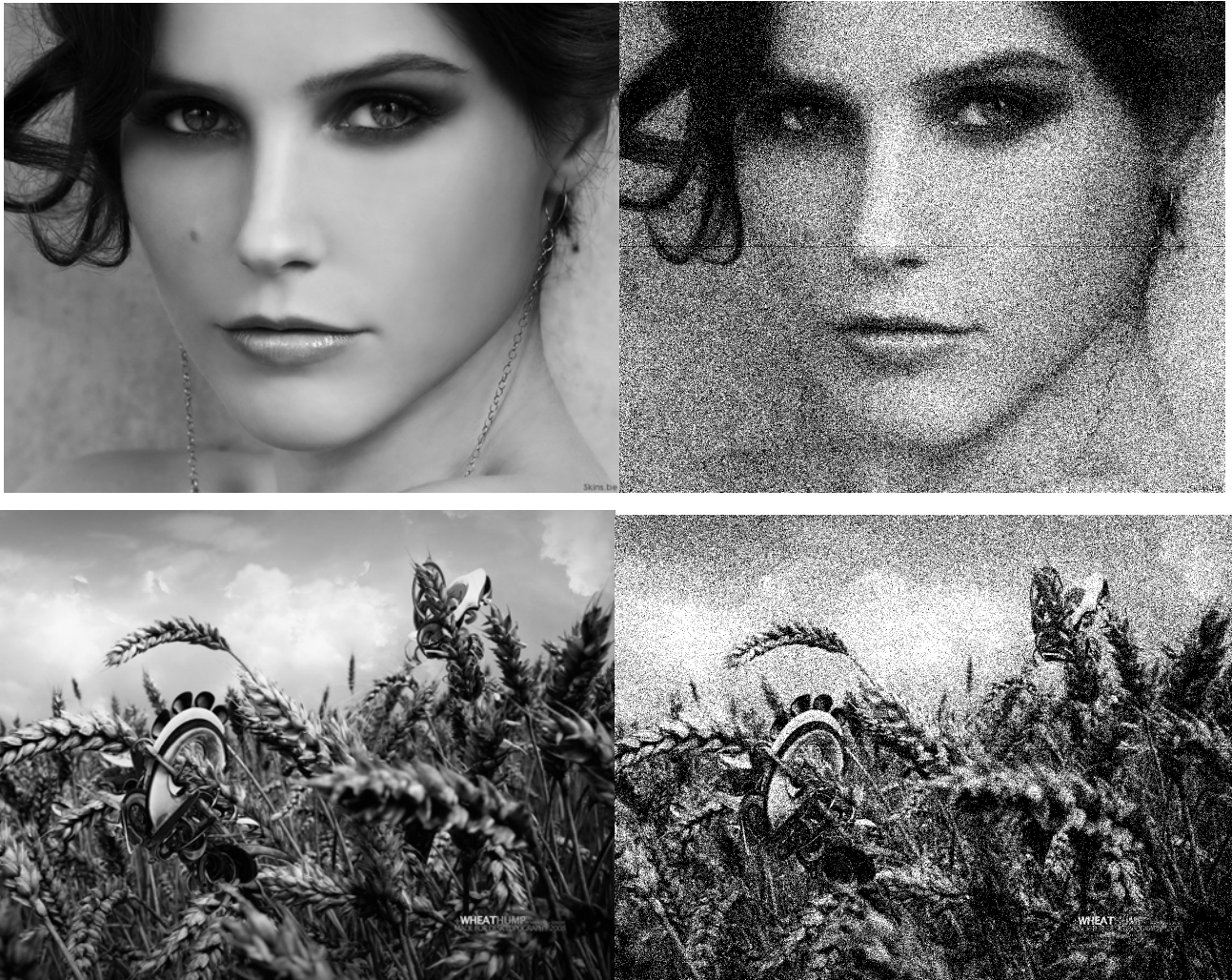
rezultat = rezultat/(sirina*visina);
rezultat = sqrt(rezultat);
end
```

```
>> rmse_slika = rmse(cbslika, kpslika)
rmse_slika =
    77.9642
```

1.3 Binarizacija slučajnim šumom

Još jedna metoda za smanjivanje ovisnosti signala o greški kvantizacije je dodavanje uniformneog distribuiranog bijelog šuma ulaznoj slici prije kvantizacije. Svakom pikselu na sivoj slici $f(i, j)$, dodaje se slučajan broj n u rang $[-A, A]$, i tek poslije toga slika koja se dobije kao rezultat se kvantizira jedan-bit kvantizacijom, kao u jednakosti (1) na stranici broj 5. Rezultati ove metode su ilustrirani u Figuri 2, gdje je dodan šum uniformno preko $[-128, 128]$. Primjetite da iako je rezultirajuća slika nekako kričava, netačno ocrtavanje je dramatično smanjeno.

(a) Originalna siva slika

Figura 2:

(b) Slika dobijena metodom binarizacija slučajnim šumom

1.3.1 Problem broj 2

Učitati sivu sliku i koristiti MatLab za prikaz učitane slike. Napisati funkciju koja će učitane sliku pretvoriti u binarnu tehnikom Binarizacija slučajnim šumom. Prikazati i isprintati rezultat u zaseban fajl. Ispisati RMSE poslije kvantizacije date slici.

Rješenje:

U fajlu rnoise.m se nalazi funkcija koja crnobijelu sliku pretvara u binarnu tehnikom binarizacija slučajnim šumom.

rnoise.m

```
function [ rnslika ] = rnoise( cbslika )
%% =====
%% RNOISE konvertuje crnobijelu u binarnu sliku
%% pomoću metode binarizacija slučajnog šuma
%% Objašnjenje: function [ RNOISE ] = rnoise( slika )
%% cbslika = ulazna crnobijela slika sa 256 boja
%% rnslika = izlazna binarna slika
%% =====
rnslika=cbslika;
[visina, sirina]=size(cbslika);
for i=1:1:visina
    for j=1:1:sirina
```

Polutoniranje slike

```
r = ceil(random('unif',-  
128,128));  
rnslika(i,j)=rnslika(i,j)+r;  
if rnslika(i,j) > 127  
    rnslika(i,j)=255;  
else  
    rnslika(i,j)=0;  
end  
end  
end  
end
```

```
>> slika=imread('p0018_cb.tif');  
>> figure; imshow(slika); axis image;  
  
>> rnslika=rnoise(slika);  
>> figure; imshow(rnslika); axis image;  
>> imwrite(rnslika,'p0018_rn.tif','tif');  
  
>> rmse_slika=rmse(slika,rnslika)
```

```
rmse_slika =  
110.2221
```


Slika 3

(a) originalna siva slika

(b) slika dobijena uz pomoć naše funkcije rnoise

1.4 Zadatak za vježbu

Učitati neku sivu sliku. Napisati funkciju koja će učitane sliku pretvoriti u binarnu tehnikom Konstantnog praga i tehnikom Binarizacija slučajnim šumom koja će za prag koristiti srednji nivo sivog za datu sliku. Prikazati i isprintati rezultat u zaseban fajl. Ispisati RMSE poslije kvantizacije date slici.

II Određeno zamučivanje

Halftone slike su binarne slike koje bi svojim prikazom trebale izgledati kao sive slike. Iako tehnika slučajnog praga opisana u dijelu 3 glave I može biti korištena za pravljenje halftone slika, nije često korištena u realnim aplikacijama zbog proizvodnje vrlo šumovitih rezultata. U ovoj glavi opisat ćemo drugu halftoning tehniku poznatu pod imenom određeno zamučivanje (*ordered dithering*).

Ljudski vizelni sistem teži prosječnom regionu oko piksela umjesto tretiranja svakog piksela zasebno, pa je moguće kreirati iluziju sivih nivoa u binarnoj slici, iako u stvarnosti postoje samo dva siva nivoa. Sa 2×2 binarnom mrežom piksela, možemo predstaviti 5 različitih "efektivnih" svjetlosnih nivoa, kao što je ilustrirano na figuri 3. Slično sa 2×2 binarnom mrežom možemo predstaviti 10 različitih sivih nivoa. Kada želimo zamutiti sliku, mjenjamo blokove orginalne slike sa ovakvim tipovima binarnih mrežnih uzoraka:

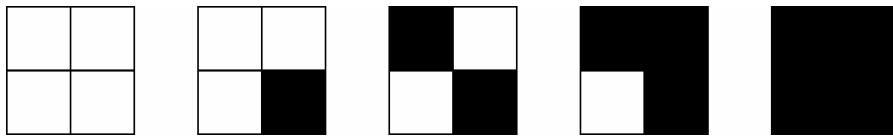

Figura 3: Pet različitih uzoraka od 2×2 binarne mreže piksela

Sjetimo se iz dijela dijela 2 glave I da artefakt netačnog ocrtavanja može biti smanjeno ovisnost signala o greški kvantizacije. Pokazali smo da dodavanjem uniformnog šuma jednobojnoj slici može biti korišteno da postigne ovu dekorelaciju. Alternativni metod bi bio da koristimo promjenjivi prag za proces kvantizacije.

Određeno zamučivanje se sastoji od upoređivanja blokova orginalne slike sa 2D mrežom, poznatom pod imenom *uzorak zamučivanja*. Svaki element bloka se kvantizira koristeći odgovarajuću vrijednost u uzorku zamučivanja kao prag. Vrijednosti u matrici zamučivanja su fiksirani, ali su tipično različiti jedni od drugih. Iz razloga što se prag mijenja između susjednih piksela, neke dekorelacije iz greške kvantizacije su postignute, što ima efekat smanjivanja artefakta netačnog ocrtavanja.

Matricu uzorka možemo definisat i nazvati *indeks matrica*. Indeks matrica određuje poredak u kojima će se tačke uključivati kad slika postaje tamnija (za veću apsorpciju). Na primjer u Figuri 3, indeks matrica je data sa

$$I_2(i, j) = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 0 \end{bmatrix} \quad (3)$$

gdje 0 predstavlja prvi piksel koji se treba uključiti a 3 predstavlja zadnji piksel koji se treba uključiti.

Za svaku indeks matricu, postoji odgovarajuća prag matrica koja se koristi za polutoniranje slike. Prag matrica može biti određena iz indeks matrice $I(i, j)$ preko relacije

$$T(i, j) = 255 \frac{I(i, j) + 0,5}{N^2} \quad (4)$$

gdje je N^2 ukupan broj elemenata u indeks matrici. Prag matrica se koristi za polutoniranje slike upoređivanjem svakog piksela sa tačkom u prag matrici. S obzirom da je slika mnogo veća od praag matrice, matrica se ponavlja periodično ili se poploča preko čitave slike. Konkretno, ovo se uradi pomoću operacije

$$b(i, j) = \begin{cases} 255, & \text{ako je } X(i, j) > T((i \bmod N)+1, (j \bmod N)+1) \\ 0, & \text{u suprotnom} \end{cases} \quad (5)$$

2.1 Prikaz pomoću grozda tački

Definicija: Ako su uzastopni pragovi locirani u prostornoj blizini, tada ovo zovemo "klaster tačkasti prikaz". Indeks matrica za 4×4 :

14	11	4	15
10	3	0	5
9	2	1	6
13	8	7	12

Indeks matrica za 8×8 mrežu:

62	57	48	36	37	49	58	63
56	47	35	21	22	38	50	59
46	34	20	10	11	23	39	51
33	19	9	3	0	4	12	24
32	18	8	2	1	5	13	25
45	31	17	7	6	14	26	40
55	44	30	16	15	27	41	52
61	54	43	29	28	42	53	60

		3	0				
		2	1				

			10	11			
		9	3	0	4	12	
		8	2	1	5	13	
			7	6	14		
			16	15			

				21	22		
			20	10	11	23	
		19	9	3	0	4	12
32	18	8	2	1	5	13	25
	31	17	7	6	14	26	
		30	16	15	27		
			29	28			

		48	36	37	49		
	47	35	21	22	38	50	
46	34	20	10	11	23	39	51
33	19	9	3	0	4	12	24
32	18	8	2	1	5	13	25
45	31	17	7	6	14	26	40
	44	30	16	15	27	41	
		43	29	28	42		

Primjetite da se tačke uključuju u kružnom toku. Indeks matrica za 16×16 mrežu:

254	249	240	227	210						190	211	228	241	250	255
248	239	226	209								191	212	229	242	251
238	225	208										192	213	230	243
224	207												193	214	231
206			62	57	48	36	37	49	58	63				194	215
			56	47	35	21	22	38	50	59					195
			46	34	20	10	11	23	39	51					
			33	19	9	3	0	4	12	24					
			32	18	8	2	1	5	13	25					
			45	31	17	7	6	14	26	40					
			55	44	30	16	15	27	41	52					
205			61	54	43	29	28	42	53	60					196
223	204														197
237	222	203													216
247	236	221	202												198
253	246	235	220	201											217

254	249	240	227	210	189	164	135	136	165	190	211	228	241	250	255
248	239	226	209	188	163	134	104	105	137	166	191	212	229	242	251
238	225	208	187	162	133	103	77	78	106	138	167	192	213	230	243
224	207	186	161	132	102	76	54	55	79	107	139	168	193	214	231
206	185	160	131	101	75	53	36	37	56	80	108	140	169	194	215
184	159	130	100	74	52	35	21	22	38	57	81	109	141	170	195
158	129	99	73	51	34	20	10	11	23	39	58	82	110	142	171
128	98	72	50	33	19	9	3	0	4	12	24	59	83	111	143
127	97	71	49	32	18	8	2	1	5	13	25	40	60	84	112
157	126	96	70	48	31	17	7	6	14	26	41	61	85	113	144
183	156	125	95	69	47	30	16	15	27	42	62	86	114	145	172
205	182	155	124	94	68	46	29	28	43	63	87	115	146	173	196
223	204	181	154	123	93	67	45	44	64	88	116	147	174	197	216
237	222	203	180	153	122	92	66	65	89	117	148	175	198	217	232
247	236	221	202	179	152	121	91	90	118	149	176	199	218	233	244
253	246	235	220	201	178	151	120	119	150	177	200	219	234	245	252

Recimo da želimo proizvesti 256 nivoa sive boje. Tad nam treba 16×16 niz piksela ($16 * 16 = 256$). Za vrijednost nula nećemo printati ništa. Za jedan printamo jednu tačku. Za dva printamo dvije tačke, i tako dalje. Možemo proizvesti 256 sivih nivoa iz ovog niza. Ako imamo štampač koji treba neku sliku odštampati, recimo da je ta slika rezolucije 1024×1024 , kako ne možemo predstaviti svih 1024 piksela ni u širini ni u visini, treba nam neki uzotrak. Recimo da je njegova veličina npr 16×16 . Tako će slika rezolucije 1024×1024 poslije tehnike polutoniranja postati slika rezolucije 64×64 . Ako uzorak uzmemo manji, npr 8×8 , tad imamo 64 nivoa sive boje i sliku rezolucije 128×128 . Tako da možemo razmjeniti broj sivih nivoa sa rezolucijom. Ali to nije baš poželjna razmjena. Kao korisnici digitalne obrade slike želimo da imamo i visoku reoluciju i veliki broj sivih nivoa. U printanju sa uzorcima možemo imati malu rezoluciju i veliki broj sivih nivoa ili veliku rezoluciju i mali broj sivih nivoa.

Prikaz pomoću grozda tački ima relativno vidljive teksture, relativno slabe detalje interpretacije slike i uniformne teksture preko čitave sive skale.

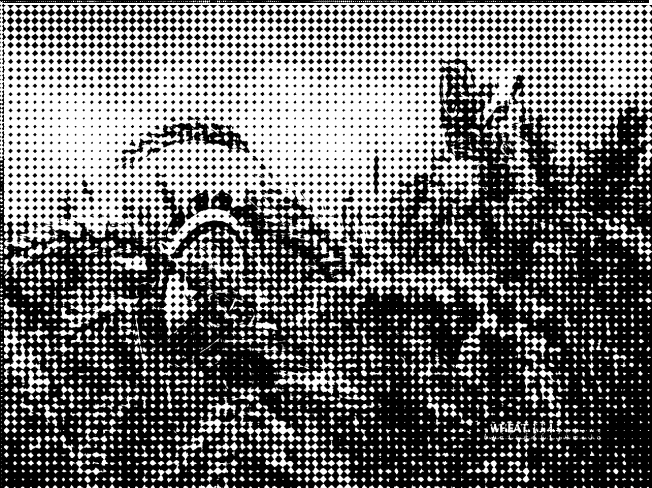
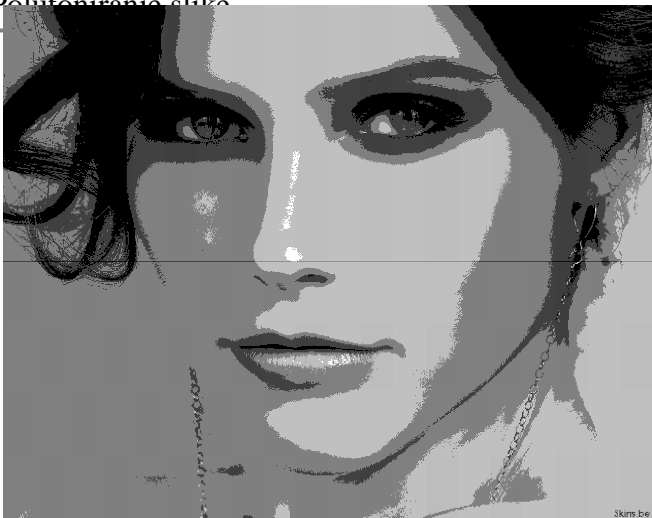
Ima dobru izvedbu na ne-idealnom izlaznom uređaju

- ne postoji preklapanje tački
- mrlja u mrlju promjenjivost
- šum

Figura 3 prikazuje polutonirane slike proizvedene tehnikom grozda tački čije su indeks matrica veličine 2, 4, 8 i 16 (prikazane ranije).

Figura 3: Slike dobijene tehnikom grozda tački čije su indeks matrice redom veličine 2, 4, 8 i 16

2.1.1 Problem broj 3

Napraviti Cluster dot prag matrice veličina 2×2 , 4×4 , 8×8 i 16×16 . Napisati funkciju koja će generisati četiri različita polutona primjenjujući svaku od prag matrica na datu sliku. Isprintati sve četiri rezultata u zasebne fajlove.

Za svaku od četiri polutona izračunati srednju vrijednost greške kvadratnog korijena između polutone i orginalne slike.

Ljudski vizuelni sistem približno se ponaša kao nisko-propusni filter. Ovaj smireni efekat pravi polutoniranu i orginalnu sliku vrlo sličnom. U zahtjevu da napravimo što precizniju mjeru sličnosti, izračunajte srednju vrijednost greške kvadratnog korijena između orginalne slike, i filtrirane verzije binarne polutonirane slike. Ova nova mjera sličnosti ćemo označiti kao greška srednjeg težinskog kvadratnog korijena (*root weighted mean squared error* - RWMSE). Koristiti 7×7 Gaussian filter definisan pomoću sljedeće funkcije tačke širenja:

$$h(i, j) = \begin{cases} C \exp\left(-\frac{i^2 + j^2}{2\lambda}\right), & \text{za } |i| \leq 3 \text{ i } |j| \leq 3 \\ 0, & \text{u suprotnom} \end{cases} \quad (6)$$

gdje je $\lambda = 2$ i C je normalizirana konstanta takva da je $\sum_{i,j} h(i, j) = 1$.

Rješenje:

Cluster dot prag matrice veličina 2×2 , 4×4 , 8×8 i 16×16 su:

2×2:

223.1250 31.8750
95.6250 159.3750

4×4:

231.0938 183.2813 71.7188 247.0313
167.3438 55.7813 7.9688 87.6563
151.4063 39.8438 23.9063 103.5938
215.1563 135.4688 119.5313 199.2188

8×8:

249.0234 229.1016 193.2422 145.4297 149.4141 197.2266 233.0859 253.0078
225.1172 189.2578 141.4453 85.6641 89.6484 153.3984 201.2109 237.0703
185.2734 137.4609 81.6797 41.8359 45.8203 93.6328 157.3828 205.1953
133.4766 77.6953 37.8516 13.9453 1.9922 17.9297 49.8047 97.6172
129.4922 73.7109 33.8672 9.9609 5.9766 21.9141 53.7891 101.6016
181.2891 125.5078 69.7266 29.8828 25.8984 57.7734 105.5859 161.3672
221.1328 177.3047 121.5234 65.7422 61.7578 109.5703 165.3516 209.1797
245.0391 217.1484 173.3203 117.5391 113.5547 169.3359 213.1641 241.0547

16×16:

kolone od 1 do 8

253.5059 248.5254 239.5605 226.6113 209.6777 188.7598 163.8574 134.9707
247.5293 238.5645 225.6152 208.6816 187.7637 162.8613 133.9746 104.0918
237.5684 224.6191 207.6855 186.7676 161.8652 132.9785 103.0957 77.1973
223.6230 206.6895 185.7715 160.8691 131.9824 102.0996 76.2012 54.2871
205.6934 184.7754 168.8379 130.9863 101.1035 75.2051 53.2910 36.3574
183.7793 158.8770 129.9902 100.1074 74.2090 52.2949 35.3613 21.4160
157.8809 128.9941 99.1113 73.2129 51.2988 34.3652 20.4199 10.4590
127.9980 98.1152 72.2168 50.3027 33.3691 19.4238 9.4629 3.4863

127.0020 97.1191 71.2207 49.3066 32.3730 18.4277 8.4668 2.4902
 156.8848 126.0059 96.1230 70.2246 48.3105 31.3770 17.4316 7.4707
 182.7832 155.8887 125.0098 95.1270 69.2285 47.3145 30.3809 16.4355
 204.6973 181.7871 154.8926 124.0137 94.1309 68.2324 46.3184 29.3848
 222.6270 203.7012 180.7910 153.8965 123.0176 93.1348 67.2363 45.3223
 236.5723 221.6309 202.7051 179.7949 152.9004 122.0215 92.1387 66.2402
 246.5332 235.5762 220.6348 201.7090 178.7988 151.9043 121.0254 91.1426
 252.5098 245.5371 234.5801 219.6387 200.7129 177.8027 150.9082 120.0293

kolone od 9 do 16

135.9668 164.8535 189.7559 210.6738 227.6074 240.5566 249.5215 254.5020
 105.0879 136.9629 165.8496 190.7520 211.6699 228.6035 241.5527 250.5176
 78.1934 106.0840 137.9590 166.8457 191.7480 212.6660 229.5996 242.5488
 55.2832 79.1895 107.0801 138.9551 167.8418 192.7441 213.6621 230.5957
 37.3535 56.2793 89.1504 108.0762 139.9512 168.8379 193.7402 214.6582
 22.4121 38.3496 57.2754 81.1816 109.0723 140.9473 169.8340 194.7363
 11.4551 23.4082 39.3457 58.2715 82.1777 110.0684 141.9434 170.8301
 0.4980 4.4824 12.4512 24.4043 59.2676 83.1738 111.0645 142.9395
 1.4941 5.4785 13.4473 25.4004 40.3418 60.2637 84.1699 112.0605
 6.4746 14.4434 26.3965 41.3379 61.2598 85.1660 113.0566 143.9355
 15.4395 27.3926 42.3340 62.2559 86.1621 114.0527 144.9316 171.8262
 28.3887 43.3301 63.2520 87.1582 115.0488 145.9277 172.8223 195.7324
 44.3262 64.2480 88.1543 116.0449 146.9238 173.8184 196.7285 215.6543
 65.2441 89.1504 117.0410 147.9199 174.8145 197.7246 216.6504 231.5918
 90.1465 118.0371 148.9160 175.8105 198.7207 217.6465 232.5879 243.5449
 119.0332 149.9121 176.8066 199.7168 218.6426 233.5840 244.5410 251.5137

U fajlu clustered.m nalazi se funkcija koja vraća binarnu sliku dobijenu uz pomoć tehnike grozda tački:

```
function [ cds_slika ] = clustered( slika, broj )
%% =====
%% CLUSTERED pretvara sivu sliku u binarnu
%% pomoću tehnike prikaz pomoću grozda tački
%% slika = ulazna siva slika
%% broj = neki od brojeva 2, 4, 8, ili 16
%% cds_slika = izlazna slika
%% =====

[visina, sirina]=size(slika);
if broj == 2
    prag_matrica = [3 0; 1 2];
else
    if broj == 4
        prag_matrica = [14 11 4 15; 10 3 0 5; 9 2 1 6; 13 8 7 12];
    else
        if broj == 8
            prag_matrica = [ 62 57 48 36 37 49 58 63;
                            56 47 35 21 22 38 50 59;
                            46 34 20 10 11 23 39 51;
                            33 19 9 3 0 4 12 24;
                            32 18 8 2 1 5 13 25;
                            45 31 17 7 6 14 26 40;
                            55 44 30 16 15 27 41 52;
                            61 54 43 29 28 42 53 60 ];
        else if broj == 16
            prag_matrica = [254 249 240 227 210 189 164 135 136 165 190 211 228 241 250 255;
                            248 239 226 209 188 163 134 104 105 137 166 191 212 229 242 251;
                            238 225 208 187 162 133 103 77 78 106 138 167 192 213 230 243;
                            224 207 186 161 132 102 76 54 55 79 107 139 168 193 214 231;
```



```

206 185 169 131 101 75 53 36 37 56 89 108 140 169 194 215;
184 159 130 100 74 52 35 21 22 38 57 81 109 141 170 195;
158 129 99 73 51 34 20 10 11 23 39 58 82 110 142 171;
128 98 72 50 33 19 9 3 0 4 12 24 59 83 111 143;
127 97 71 49 32 18 8 2 1 5 13 25 40 60 84 112;
157 126 96 70 48 31 17 7 6 14 26 41 61 85 113 144;
183 156 125 95 69 47 30 16 15 27 42 62 86 114 145 172;
205 182 155 124 94 68 46 29 28 43 63 87 115 146 173 196;
223 204 181 154 123 93 67 45 44 64 88 116 147 174 197 216;
237 222 203 180 153 122 92 66 65 89 117 148 175 198 217 232;
247 236 221 202 179 152 121 91 90 118 149 176 199 218 233 244;
253 246 235 220 201 178 151 120 119 150 177 200 219 234 245 252 ];
    end
    end
end
prag_matrica = 255*((prag_matrica+0.5)/(broj^2));
cds_slika = sslika;
for i=1:1:visina
    for j=1:1:sirina
        m = (mod(i,broj))+1;
        n = (mod(j,broj))+1;
        if sslika(i,j) > prag_matrica(m,n);
            cds_slika(i,j)=255;
        else
            cds_slika(i,j)=0;
        end
    end
end
end
end

```

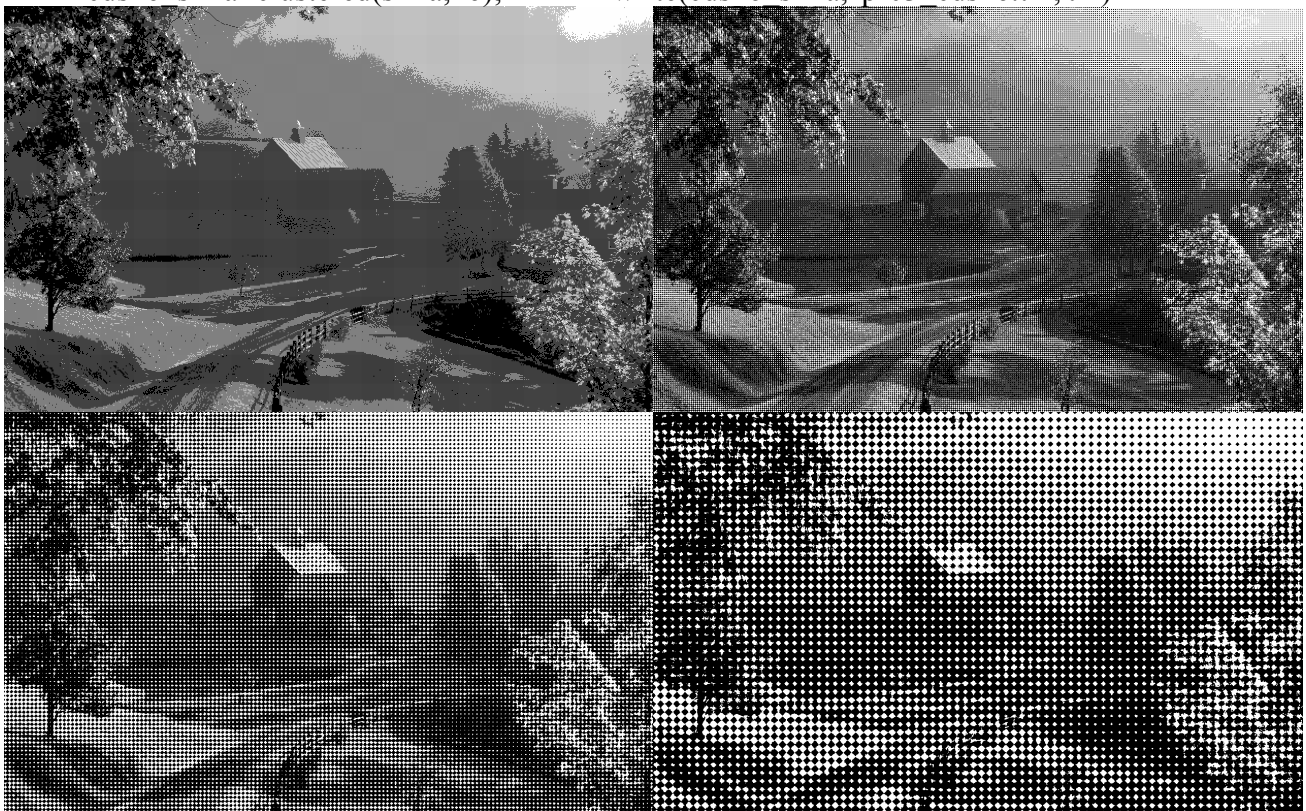
Kod koji kucamo u MatLabu:

```

>> slika=imread('pr03_cb.tif');
>> cds2_slika=clustered(slika,2);
>> cds4_slika=clustered(slika,4);
>> cds8_slika=clustered(slika,8);
>> cds16_slika=clustered(slika,16);
>> imwrite(cds2_slika, 'pr03_cds2.tif','tif')
>> imwrite(cds4_slika, 'pr03_cds4.tif','tif')
>> imwrite(cds8_slika, 'pr03_cds8.tif','tif')
>> imwrite(cds16_slika, 'pr03_cds16.tif','tif')

```

Slika 4:
Polutonirane
slike dobijene
uz pomoć
Cluster dot
prag matrica
veličina
(a) 2×2
(b) 4×4
(c) 8×8
(d) 16×16

Dobijene polutonirane slike se nalaze iznad. Izračunajmo grešku srednje vrijednosti kvadratnog korijena:

```
>> rmse_s2=rmse(slika, cds2_slika)
rmse_s2 =
    110.9382
>> rmse_s4=rmse(slika, cds4_slika)
rmse_s4 =
    110.1491
>> rmse_s8=rmse(slika, cds8_slika)
rmse_s8 =
    110.1077
>> rmse_s16=rmse(slika, cds16_slika)
rmse_s16 =
    109.7772
```

Napišimo program koji će naći konstantu C i matricu tipa 7×7 koja predstavlja Gausov filter definisan pomoću sljedeće funkcije tačke širenja

$$h(i, j) = \begin{cases} C \exp\left(-\frac{i^2 + j^2}{2\lambda}\right), & \text{za } |i| \leq 3 \text{ i } |j| \leq 3 \\ 0, & \text{u suprotnom} \end{cases} \quad (7)$$

U fajlu gausovFilter.m se nalazi program koji kao izlaz ima matricu koja predstavlja gausov filter:

```
gaus=ones(7,7);
for i=1:1:7
    for j=1:1:7
        gaus(i, j)=(exp(-((i-4)^2+(j-4)^2)/4));
    end
end
c=0.09;
trazena=gaus*c;
while(true)
    c=c-0.000001;
    trazena=gaus*c;

if(sum(trazena(1,:))+sum(trazena(2,:))+sum(trazena(3,:))+sum(trazena(4,:))+sum(trazena(5,:))+sum(trazena(6,:))+sum(trazena(7,:))<1.0000)

    gaus=trazena;

suma=sum(trazena(1,:))+sum(trazena(2,:))+sum(trazena(3,:))+sum(trazena(4,:))+sum(trazena(5,:))+sum(trazena(6,:))+sum(trazena(7,:))
    c
    gaus
    break;
end
end
```

Kad ukucamo:

```
>> gausovFilter
```

Kao rezultat imamo:

```
suma =
    1.0000
c =
    0.0814

gaus =
    0.0009    0.0032    0.0067    0.0086    0.0067    0.0032    0.0009
    0.0032    0.0110    0.0233    0.0300    0.0233    0.0110    0.0032
    0.0067    0.0233    0.0494    0.0634    0.0494    0.0233    0.0067
    0.0086    0.0300    0.0634    0.0814    0.0634    0.0300    0.0086
    0.0067    0.0233    0.0494    0.0634    0.0494    0.0233    0.0067
    0.0032    0.0110    0.0233    0.0300    0.0233    0.0110    0.0032
    0.0009    0.0032    0.0067    0.0086    0.0067    0.0032    0.0009
```

Primjenimo ovaj filter na sve dobijene polutonirane slike:

Funkcija primjeniFilter.m:

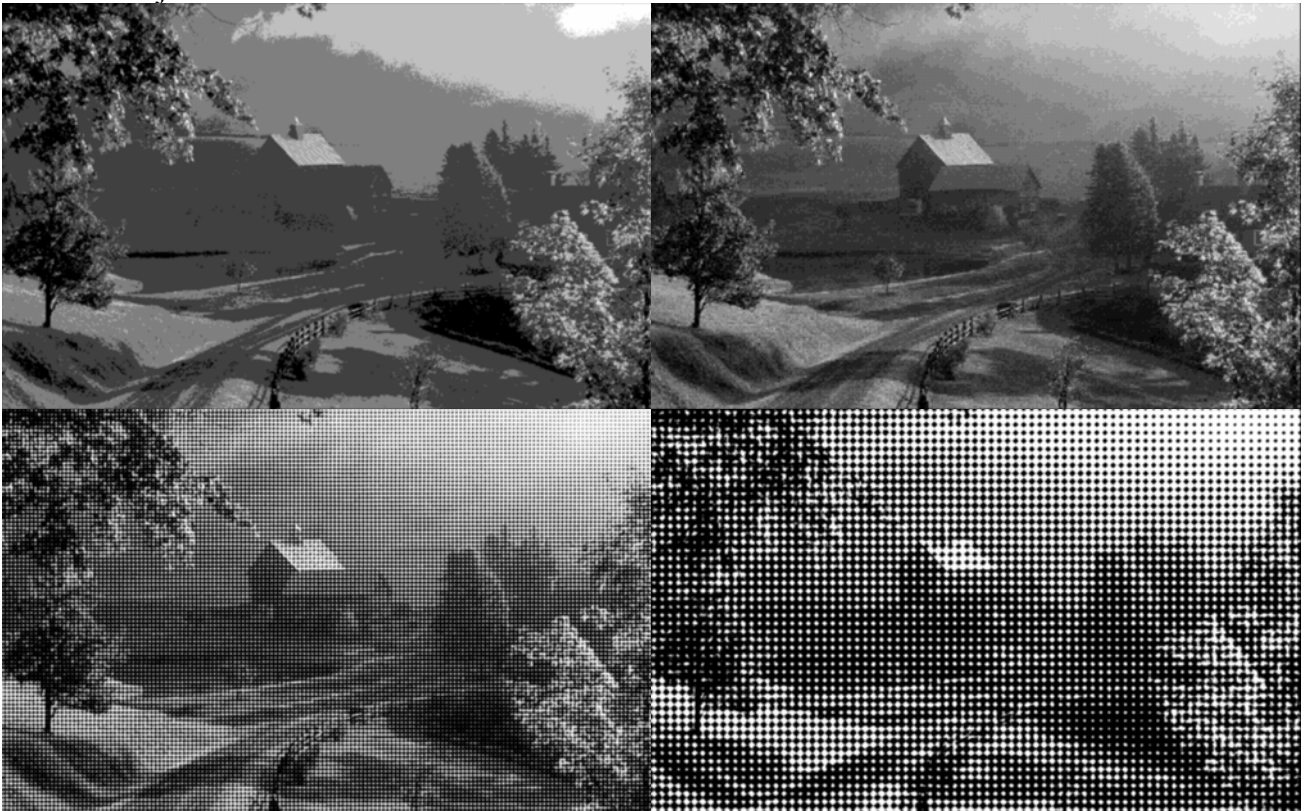
```
function [ filtriranaSlika ] = primjeniFilter (slika, filter)
%% =====
%% PRIMJENIFILTER primjenjuje filter na datu sivu sliku
%% Objašnjenje: function [filtriranaSlika] = primjeniFilter (slika, filter)
%% slika = ulazna siva slika
%% filter = filter u obliku matrice koji želimo primjeniti
%% filtriranaSlika = rezultirajuća slika
%% =====
[m, n]=size(slika);
F = fft2(slika, 2*m, 2*n);
H = fft2(filter, 2*m, 2*n);
G = H.*F;
filtriranaSlika=real (ifft2(G));
filtriranaSlika=filtriranaSlika(5:m+4, 5:n+4);
filtriranaSlika=uint8 (filtriranaSlika);
end
```

Kucamo redom:

```
>> f2_slika=primjeniFilter(cds2_slika, gaus); >> imwrite(f2_slika,'f_pr03_2.tif','tif');
>> f4_slika=primjeniFilter(cds4_slika, gaus); >> imwrite(f4_slika,'f_pr03_4.tif','tif');
>> f8_slika=primjeniFilter(cds8_slika, gaus); >> imwrite(f8_slika,'f_pr03_8.tif','tif');
>> f16_slika=primjeniFilter(cds16_slika, gaus); >> imwrite(f16_slika,'f_pr03_16.tif','tif');
```

Rezultirajuće slike su:

*Slika 5:
Slike dobijene
kad se na
polutonirane
slike čije su
prag matrice
bile veličina
2×2, 4×4, 8×8
i 16×16
primjeni
Gaussov filter
definisani sa (7)
na prethodnoj
strani*

Izračunajmo još grešku srednjeg težinskog kvadratnog korijena (*root weighted mean squared error - RWMSE*):

```
>> rwmse_s2=rmse(slika, f2_slika)
rwmse_s2 = 20.8829
```

```
>> rwmse_s8=rmse(slika, f8_slika)
rwmse_s8 = 51.5289
```

```
>> rwmse_s4=rmse(slika, f4_slika)
rwmse_s4 = 19.3083
```

```
>> rwmse_s16=rmse(slika, f16_slika)
rwmse_s16 = 80.8808
```

2.2 Prikaz pomoću raspršivanja tački

Indeks matrica prikazana sa (2) na 10 stranici je specijalni slučaj familije matrica zamućivanja koje je prvi definisao Bayer [1]. Bayer index matrice su definisane rekurzivno pomoću formulu:

$$I_{2n}(i, j) = \begin{bmatrix} 4 * I_n + 1 & 4 * I_n + 2 \\ 4 * I_n + 3 & 4 * I_n \end{bmatrix} \quad (8)$$

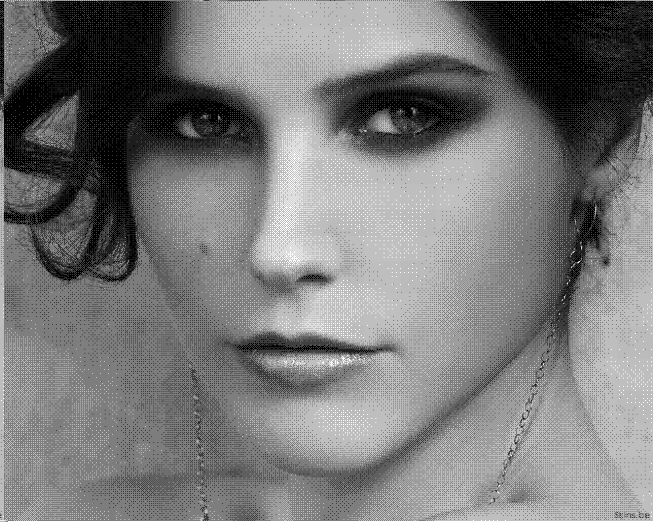
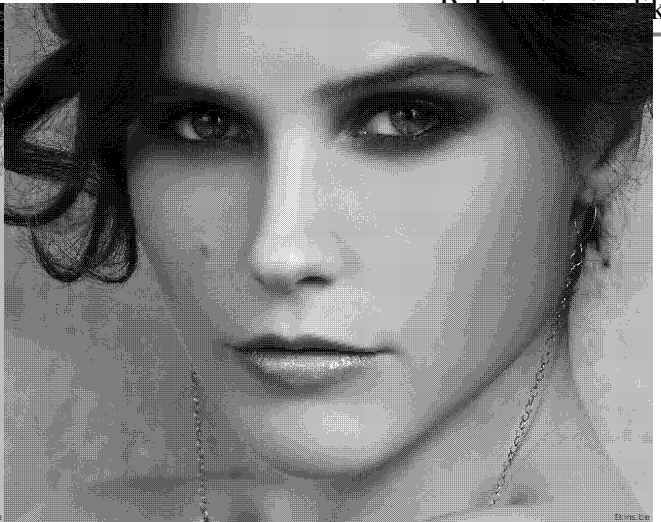
gdje je I_{2n} nova $(2N) \times (2N)$ matrica a I_n je stara $N \times N$ matrica. Ova operacija može biti izvedena sa sljedećom MatLab naredbom:

$$I_{2N} = [4 * I_N + 1, 4 * I_N + 2; 4 * I_N + 3, 4 * I_N];$$

Figura 4 prikazuje polutonirane slike proizvedene sa tehnikom raspršivanje tački čije su indeks matrice veličine 2×2 , 4×4 , 8×8 i 16×16 . Sa slika je jasno da polutoniranje slike omogućava dobru interpretaciju detalja.

Figura 4: Polutone slike proizvedene uz pomoć tehnike Bajer raspršivanja tački čije indeks matrice imaju veličine 2, 4, 8 i 16

2.2.1 Problem broj 4

Napraviti Bayer indeks matrice veličina 2×2 , 4×4 , 8×8 i 16×16 . Napisati funkciju koja će generisati četiri različita polutona primjenjujući odgovarajuću dobijenu prag matricu na datu sliku. Isprintati sve četiri rezultata u zasebne fajlove.

Za svaku od četiri polutona izračunati srednju vrijednost greške kvadratnog korijena (RMSE) i greška srednjeg težinskog kvadratnog korijena (RWMSE) između polutone i originalne slike.

Rješenje

U fajlu dispersed.m se nalazi funkcija koja vraća binarnu sliku dobijenu uz pomoć tehnike raspršivanja tački.

```
function [ orderdith ] = dispersed( slika, broj )
%% =====
%% ORDERDITH pretvara crnobijelu sliku u binarnu
%% pomoću Bayer tačkastog prikaza
%% Objašnjenje: function [ orderdith ] = ORDERDITH( slika, broj )
%% slika = ulazna crnobijela slika (sa grey skalom od 256 nijansi)
%% broj = neki od brojeva 2, 4, 8 ili 16
%% orderdith = izlazna slika
%% =====
[visina, sirina]=size(slika);

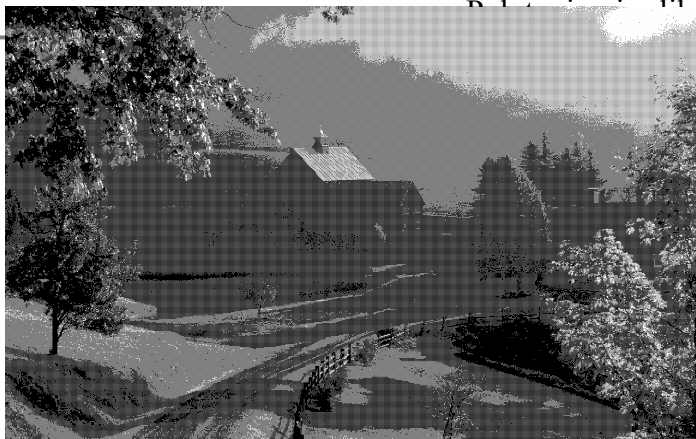
if broj == 2
    in=[1 2; 3 0];
else
    if broj == 4
        in=[1 2; 3 0];
        in=[4*in+1, 4*in+2; 4*in+3, 4*in];
else
    if broj == 8
        in=[1 2; 3 0];
        in=[4*in+1, 4*in+2; 4*in+3, 4*in];
        in=[4*in+1, 4*in+2; 4*in+3, 4*in];
    else
        if broj == 16
            in=[1 2; 3 0];
            in=[4*in+1, 4*in+2; 4*in+3, 4*in];
            in=[4*in+1, 4*in+2; 4*in+3, 4*in];
            in=[4*in+1, 4*in+2; 4*in+3, 4*in];
        end
    end
end

in
i2n=255*((in+0.5)/(broj^2));
orderdith=slika;

for i=1:1:visina
    for j=1:1:sirina
        m=mod(i,broj)+1;
        n=mod(j,broj)+1;
        if slika(i,j)>i2n(m,n);
            orderdith(i,j)=255;
        else
            orderdith(i,j)=0;
        end
    end
end
end
```

Kucamo sljedeći kod da dobijemo četiri različite slike:

```
>> slika=imread('pr03_cb.tif');
>> dds2_slika=dispersed(slika,2);
in =
    1     2
    3     0
>> dds4_slika=dispersed(slika,4);
in =
    5     9     6    10
   13     1    14     2
    7    11     4     8
   15     3    12     0
>> dds8_slika=dispersed(slika,8);
in =
   21    37    25    41    22    38    26    42
   53     5    57     9    54     6    58    10
   29    45    17    33    30    46    18    34
   61    13    49     1    62    14    50     2
   23    39    27    43    20    36    24    40
   55     7    59    11    52     4    56     8
   31    47    19    35    28    44    16    32
   63    15    51     3    60    12    48     0
```


Slika 6: slike dobijene uz pomoć naše funkcije dispersed čije su veličine indeks matrica redom 2 i 4

```
>> dds16_slika=dispersed(slika,16);
in =
```

```
   85  149  101  165   89  153  105  169   86  150  102  166   90  154  106  170
  213   21  229   37  217   25  233   41  214   22  230   38  218   26  234   42
  117  181   69  133  121  185   73  137  118  182   70  134  122  186   74  138
  245   53  197   5  249   57  201   9  246   54  198   6  250   58  202   10
   93  157  109  173   81  145   97  161   94  158  110  174   82  146   98  162
  221   29  237   45  209   17  225   33  222   30  238   46  210   18  226   34
  125  189   77  141  113  177   65  129  126  190   78  142  114  178   66  130
  253   61  205   13  241   49  193   1  254   62  206   14  242   50  194   2
   87  151  103  167   91  155  107  171   84  148  100  164   88  152  104  168
  215   23  231   39  219   27  235   43  212   20  228   36  216   24  232   40
  119  183   71  135  123  187   75  139  116  180   68  132  120  184   72  136
  247   55  199   7  251   59  203   11  244   52  196   4  248   56  200   8
   95  159  111  175   83  147   99  163   92  156  108  172   80  144   96  160
  223   31  239   47  211   19  227   35  220   28  236   44  208   16  224   32
  127  191   79  143  115  179   67  131  124  188   76  140  112  176   64  128
  255   63  207   15  243   51  195   3  252   60  204   12  240   48  192   0
```

```
>> imwrite(dds2_slika,'pr03_dds2.tif','tif')
>> imwrite(dds4_slika,'pr03_dds4.tif','tif')
>> imwrite(dds8_slika,'pr03_dds8.tif','tif')
>> imwrite(dds16_slika,'pr03_dds16.tif','tif')
```

Izračunajmo RMSE za svaku sliku:

```
>> rmse2_slika=rmse(slika, dds2_slika)
rmse2_slika = 110.9580
```

```
>> rmse4_slika=rmse(slika, dds4_slika)
rmse4_slika = 110.1221
>> rmse8_slika=rmse(slika, dds8_slika)
rmse8_slika = 110.1276
>> rmse16_slika=rmse(slika, dds16_slika)
rmse16_slika = 109.8590
```

Izračunajmo još RWMSE za svaku sliku:

```
>> gausovFilter
suma =
    1.0000
c =
    0.0814
gaus =
    0.0009    0.0032    0.0067    0.0086    0.0067    0.0032    0.0009
    0.0032    0.0110    0.0233    0.0300    0.0233    0.0110    0.0032
    0.0067    0.0233    0.0494    0.0634    0.0494    0.0233    0.0067
    0.0086    0.0300    0.0634    0.0814    0.0634    0.0300    0.0086
    0.0067    0.0233    0.0494    0.0634    0.0494    0.0233    0.0067
    0.0032    0.0110    0.0233    0.0300    0.0233    0.0110    0.0032
    0.0009    0.0032    0.0067    0.0086    0.0067    0.0032    0.0009
```

Slika 7: slike dobijene uz pomoć naše funkcije dispersed čije su veličine indeks matrica redom 8 i 16

```
>> f2=primjeniFilter(dds2_slika, gaus);
>> f4=primjeniFilter(dds4_slika, gaus);
>> f8=primjeniFilter(dds8_slika, gaus);
>> f16=primjeniFilter(dds16_slika, gaus);
```

```
>> rwmse2_slika=rmse(slika, f2)
rwmse2_slika =
    20.9364
```

```
>> rwmse4_slika=rmse(slika, f4)
rwmse4_slika =
    17.7922
```

```
>> rwmse8_slika=rmse(slika, f8)
rwmse8_slika =
    17.9411
```

```
>> rwmse16_slika=rmse(slika, f16)
rwmse16_slika =
    17.9462
```


2.3 Zadatak za vježbu

Primjeniti tehniku raspršivanja tački na neku ulaznu sliku uz pomoć Void i Cluster indeks matrice veličine 128×128. Izračunati RMSE i RWMSE za dobijenu sliku.

III Greška širenja

Još jedna metoda za polutoniranje je error diffusion (greška širenja). U ovom slučaju pikseli se kvantiziraju u određenom redu (raster uređenje se često koristi. Objašnjenje: Raster uređenje slike obilazi piksele sa lijeve na desnu stranu, odozgo prema dole. Ovo je slično uređenju koje koristi CRT dok skenira elektronske zrake preko ekrana), i ostatak greški kvantizacije za trenutni piksel se množi (širi) naprijed na sljedeći nekvantizirani piksel. Ovo drži sveukupni intenzitet izlazne binarne slike bliže intenzitetu ulazne sive skale.

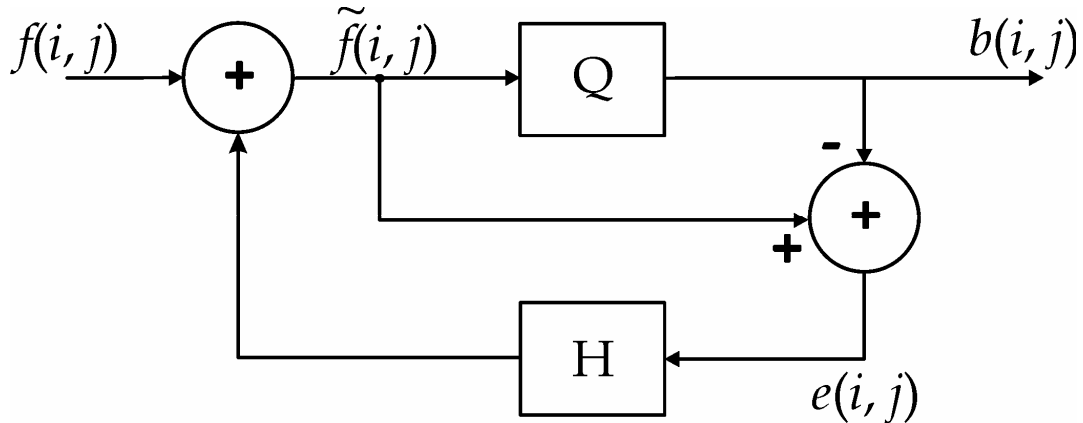

Figura 5: Blok dijagram metode greške širenja

Figura 5 je blok dijagram koji ilustrira metodu greške širenja. Trenutni ulazni piksel $f(i, j)$ je promjenjen kao posljedica ranije već dobijene greške kvantizacije, što daje promjenjen ulaz $\tilde{f}(i, j)$. Piksel se tad kvantizira u binarnu vrijednost sa Q , koji koristi neki prag T . Greška $e(i, j)$ je definisana sa

$$e(i, j) = \tilde{f}(i, j) - b(i, j) \quad (9)$$

gdje je $b(i, j)$ kvantizirana binarna slika.

Greška $e(i, j)$ kvantizacije trenutnog piksela se širi na "sljedeći(e)" piksel(e) na neki dvodimenzionalni način uz pomoć filtera $h(i, j)$, poznat kao diffusion filter (filter širenja). Ovaj proces mijenjanja ulazni piksel zajedno sa greškom koja se pojavila, i može biti predstavljena pomoću sljedeće rekursivne relacije:

$$\tilde{f}(i, j) = f(i, j) + \sum_{k, l \in S} h(k, l) e(i-k, j-l) \quad (10)$$

3.1 Floyd Steinberg Error Diffusion (1976)

Najpopularniji metod greške širenja su predložili Floyd i Steinberg [2], koristi filter raspršivanja pokazanoj na Figuri 6. S obzirom da je suma koeficijenata filtera jednaka 1, lokalna prosječna vrijednost kvantizirane slike je jednaka lokalnoj prosječnoj vrijednosti sive slike. Figura 7 pokazuje polutonirane slike proizvedene pomoću Floyd i Steinberg greške širenja. Ako uporedimo dobijene rezultate sa uređenim polutoniranim slikama, može se primjetiti da metoda greške širenja ima bolje osobine za kontrast slike. Kako god, može se vidjeti sa Figure 7 da greška širenja teži da napravi "prošireni" artefakt, poznat pod imenom crv uzorak.

	●	7/16
3/16	5/16	1/16

Figura 6: Funkcija širenja tačke, filtera greške širenja predložen od Floyd i Steinberga

Figura 7: Originalne i polutonirane slike proizvedene sa Floyd i Steinberg metodom greške širenja

3.1.1 Problem broj 5

Primjeniti tehniku greške širenja na neku ulaznu sliku. Za prag koristiti vrijednost 127 i filter širenja predstavljen u Figuri (6).

Izračunati grešku srednje vrijednosti kvadratnog korijena (RMSE) koji je definisana sa (2) na strani 6. Također izračunati grešku srednjeg težinskog kvadratnog korijena (RWMSE) definisanu sa (6) na strani 14.

Rješenje:

U fajl FloStej.m ćemo snimiti funkciju koja primjenjuje filter širenja predstavljen u Figuri (5).

```
function [diffusion] = FloStej(sslika)
%% =====
%% FLOSTEJ pretvara sivu sliku u binarnu
%% koristeći Floyd Steinberg tehniku greške širenja
%% Objašnjenje: function [diffusion] = FloStej(sslika)
%% sslika = ulazna siva slika
%% diffusion = dobijena binarna slika
%% =====

[visina, sirina]=size(sslika);
diffusion=double(sslika);
b=double(sslika);
e=double(sslika);
for i=1:1:(visina-1)
    for j=1:1:sirina
% prvi ljevi pikseli =====
        if(i==1)
            if (j==sirina)
                if(diffusion(i,j)>127)
                    b(i,j)=255;
                else
                    b(i,j)=0;
                end
                e(i,j)=diffusion(i,j)-b(i,j);
                diffusion(i+1,j-1)=diffusion(i+1,j-1)+(3/16)*e(i,j);
                diffusion(i+1,j)=diffusion(i+1,j)+(5/16)*e(i,j);
                diffusion(i,j)=b(i,j);
            else
                if(diffusion(i,j)>127)
                    b(i,j)=255;
                else
                    b(i,j)=0;
                end
                e(i,j)=diffusion(i,j)-b(i,j);
                diffusion(i,j+1)=diffusion(i,j+1)+((7/16)*e(i,j));
                diffusion(i+1,j)=diffusion(i+1,j)+(5/16)*e(i,j);
                diffusion(i+1,j+1)=diffusion(i+1,j+1)+(1/16)*e(i,j);
                diffusion(i,j)=b(i,j);
            end
% =====
        else
% pikseli koji se nalaze na kraju sirine =====
            if(j==sirina)
                if(diffusion(i,j)>127)
                    b(i,j)=255;
                else
                    b(i,j)=0;
                end
                e(i,j)=diffusion(i,j)-b(i,j);
                diffusion(i+1,j-1)=diffusion(i+1,j-1)+(3/16)*e(i,j);
                diffusion(i+1,j)=diffusion(i+1,j)+(5/16)*e(i,j);
                diffusion(i,j)=b(i,j);
            end
        end
    end
end
```

```

% =====
    else if (j==1)
        if(diffusion(i,j)>127)
            b(i,j)=255;
        else
            b(i,j)=0;
        end
        e(i,j)=diffusion(i,j)-b(i,j);
        diffusion(i,j+1)=diffusion(i,j+1)+(7/16)*e(i,j);
        diffusion(i+1,j)=diffusion(i+1,j)+(5/16)*e(i,j);
        diffusion(i+1,j+1)=diffusion(i+1,j+1)+(1/16)*e(i,j);
        diffusion(i,j)=b(i,j);
    else
% Pikseli koji se nalaze u sredini =====
        if(diffusion(i,j)>127)
            b(i,j)=255;
        else
            b(i,j)=0;
        end
        e(i,j)=diffusion(i,j)-b(i,j);
        diffusion(i,j+1)=diffusion(i,j+1)+(7/16)*e(i,j);
        diffusion(i+1,j-1)=diffusion(i+1,j-1)+(3/16)*e(i,j);
        diffusion(i+1,j)=diffusion(i+1,j)+(5/16)*e(i,j);
        diffusion(i+1,j+1)=diffusion(i+1,j+1)+(1/16)*e(i,j);
        diffusion(i,j)=b(i,j);
    end
end
end
end
% za zadnji red piksela
i=visina;
for j=1:1:(sirina-1)
    e(i,j)=diffusion(i,j)-b(i,j);
    diffusion(i,j+1)=diffusion(i,j+1)+(7/16)*e(i,j);
    diffusion(i,j)=b(i,j);
end
% =====
end

```

Ako sad ukucamo:

```

>> slika=imread('pr03_cb.tif');
>> fs_slika=FloStei(slika);
>> imwrite(fs_slika,'pr03_cb_fs.tif','tiff')

```

kao rezultat imamo sliku predstavljenu desno od originalne slike:

Slika 8:

(a) originalna siva slika
 (b) slika dobijena uz pomoć
 naše funkcije FloStei

Izračunajmo grešku srednje vrijednosti kvadratnog korijena (RMSE):

```

>> rmse_s=rmse(slika, fs_slika)
rmse_s = 109.0383

```

Izračunajmo grešku srednjeg težinskog kvadratnog korijena (RWMSE):

```
>> gausovFilter
suma =
    1.0000
c =
    0.0814
gaus =
    0.0009  0.0032  0.0067  0.0086  0.0067  0.0032  0.0009
    0.0032  0.0110  0.0233  0.0300  0.0233  0.0110  0.0032
    0.0067  0.0233  0.0494  0.0634  0.0494  0.0233  0.0067
    0.0086  0.0300  0.0634  0.0814  0.0634  0.0300  0.0086
    0.0067  0.0233  0.0494  0.0634  0.0494  0.0233  0.0067
    0.0032  0.0110  0.0233  0.0300  0.0233  0.0110  0.0032
    0.0009  0.0032  0.0067  0.0086  0.0067  0.0032  0.0009
>> slika_gaus=primjeniFilter(fs_slika,gaus);
>> rwmse_s=rmse(slika, slika_gaus)
rwmse_s =
    17.6113
```

Polutonirana slika na koju primjenimo Gausov filter (definisan sa (7) na strani 17) izgleda ovako:

*Slika 9:
Slika dobijena kao rezultat primjene Gausovog filtera na polutoniranu sliku dobijenu uz pomoć tehnike greške širenja*

3.2 Zadatak za vježbu

Često korišten metod greške širenja, pored prethodnog, su predložili Jarvis, Judice i Ninke (1976) i on koristi filter raspršivanja pokazanoj u Figuri 8.

			7/48	5/48
3/48	5/48	7/48	5/48	3/48
1/48	3/48	5/48	3/48	1/48

Figura 8: Funkcija širenja tačke, filtera greške širenja predložen od Jarvis-a, Judice-a i Ninke-a

Primjeniti tehniku greške širenja na neku ulaznu sliku. Za prag koristiti vrijednost 127 i filter širenja predstavljen u Figuri (7).

Izračunati grešku srednje vrijednosti kvadratnog korijena (RMSE) koji je definisana sa (2) na strani 6. Također izračunati grešku srednjeg težinskog kvadratnog korijena (RWMSE) definisanu sa (6) na strani 14.

Literatura

- [1] B. E. Bayer, "An optimum method for two-level rendition of continuous-tone pictures," IEEE International Conference on Communications, vol. 1, June 11-13 1973, str. 11-15
- [2] R.W. Floyd i L. Steinberg, "An adaptive algorithm for spatial greyscale," Journal of the Society for Information Display, vol. 17, no 2, pp. 75-77, 1976.
- [3] <https://engineering.purdue.edu/~bouman/ece637/>
<https://engineering.purdue.edu/~bouman/ece637/lectures07/>
Video predavanja pod rednim brojem 36, 37 i 38
<https://engineering.purdue.edu/~bouman/grad-labs/lab7/>
<https://engineering.purdue.edu/~bouman/ece637/notes/>
- [4] R. C. Gonzales, R. E. Woods, S. L. Eddins, "Digital Image Processing Using Matlab", Pearson 2004, str. 108-143